

Приходько Вадим Іванович,
здобувач ДНДІ МВС України,
старший науковий співробітник
ДНДІ МВС України, м. Київ, Україна
ORCID ID 0000-0003-0452-6854

СУБ'ЄКТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ТРАНСПОРТНИХ ПРИГОД В УКРАЇНІ

У статті на основі аналізу чинного законодавства України розглянуто питання щодо визначення основних суб'єктів адміністративно-правової профілактики транспортних пригод в Україні. Проведений аналіз чинного законодавства свідчить про те, що чітко визначеної системи суб'єктів адміністративно-правової профілактики транспортних пригод в Україні на сьогодні не існує, як і немає серед науковців та практиків єдиної думки щодо цієї системи. Зазначено, що одним із найважливіших підходів може бути створення самостійної системи контрольних органів України на автомобільному транспорті, підпорядкованих одному органу, що має чітку організаційну структуру.

Ключові слова: транспортні пригоди, суб'єкти, профілактика, запобігання, адміністративно-правова профілактика.

Після проголошення державного суверенітету України почалась розбудова усіх державних інститутів, у тому числі покликаних забезпечувати безпеку руху, належну організацію роботи автомобільного транспорту, контроль за дотриманням автомобільними перевізниками та індивідуальними власниками транспорту вимог чинного законодавства України. Виникла нагальна потреба у створенні розгалуженої та реальної діючої системи державних контролюючих органів, здатної забезпечити дотримання режиму законності та неухильного виконання вимог правил, норм і стандартів усіма учасниками автотранспортного процесу. Відзначимо, що подібна система органів реально існує, але питання полягає у тому, чи відповідає вона дійсним потребам сьогодення, чи здатна належним чином виконувати покладені на неї завдання. Для того, щоб відповісти на ці питання, потрібно уточнити діючу систему органів державного контролю на автомобільному транспорті та визначити проблеми правового регулювання їх діяльності. З цього приводу звернемося до чинного законодавства.

Законом України “Про транспорт” визначено, що контроль за додержанням законодавства на транспорті здійснюють відповідні органи виконавчої влади і органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень [1]. Більш конкретизовано згадане питання розкривається у статті 52 Закону України “Про дорожній рух”, зокрема, вказується, що “контроль у сфері безпеки дорожнього руху здійснюється Кабінетом Міністрів України, місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України, іншими спеціально уповноваженими на те державними

органами (державний контроль), а також міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади (відомчий контроль)” [2].

У Типовому положенні про Систему управління безпекою дорожнього руху (на всіх рівнях – міністерство – підприємство) зазначається, що здійснення державного контролю (нагляду) за додержанням підприємствами та перевізниками (крім Міноборони, Національної гвардії, СБУ та МВС) нормативних актів щодо безпеки руху – на автомобільному транспорті покладено на Міністерство інфраструктури України, Державний департамент автомобільного транспорту та автотранспортні управління, а також у пунктах пропуску через державний кордон – на Службу міжнародних автомобільних перевезень (СМАП) [3].

Практично у всіх країнах світу безпосереднє виконання функції контролю на автомобільному транспорті покладається на підрозділи поліції. При цьому контроль поліції на дорогах входить до пріоритетних напрямів діяльності зі зниження кількості постраждалих у ДТП в європейських країнах, наприклад, в Австрії, Великобританії, Данії, Фінляндії, Швеції. Основними функціями дорожньої поліції у більшості країн є: нагляд за дотриманням правил дорожнього руху, оформлення ДТП і розслідування обставин їх скоєння, участь в охороні громадського порядку і боротьбі зі злочинністю. Крім того, в деяких країнах дорожні поліції здійснюють прийом кваліфікаційних екзаменів у кандидатів у водії та видачу водійських посвідчень, контролюють технічний стан транспортних засобів, ведуть облік ДТП, займаються вихованням учасників дорожнього руху і в цілому пропагандистською роботою серед населення [4].

В Україні єдиного органу, відповідального за стан безпечної експлуатації автомобільного транспорту та його безаварійну роботу, на жаль, немає, хоча провідна роль у цій справі, історично так склалось, належить поліції (до цього – ДАІ МВС України).

Аналіз законів України “Про транспорт” та “Про дорожній рух” свідчить, що сучасна система органів державного контролю на автомобільному транспорті представлена органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. Зазначимо, що окреме місце, на нашу думку, займає також і Президент України, оскільки зміст та межі його повноважень дозволяють розглядати його як активного суб’єкта державного контролю на автомобільному транспорті.

Контрольні повноваження Президента України регулюються Конституцією України та Законом України “Про Президента України”.

Президент видає укази і розпорядження, які є обов’язковими до виконання на території України (ст. 106 Конституції України) [1], а також контролює їх виконання. Наприклад, можна згадати його укази від 20.05.2004 “Про заходи щодо посилення безпеки пасажирських перевезень автомобільним транспортом”, від 19.07.2005 “Про ліквідацію Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України”, від 20.11.2007 “Про невідкладні заходи із забезпечення безпеки дорожнього руху”, від 17.06.2008 “Про додаткові заходи щодо запобігання дорожньо-транспортним пригодам”.

Він має право опосередкованого контролю “ утворення судів, реорганізації та ліквідації міністерств, інших органів виконавчої влади. Наприклад, Президентом

України 27.07.2004 було видано Указ “Про Положення про Міністерство транспорту та зв’язку України” [5].

Враховуючи викладене, вважаємо за доцільне внести зміни до статті 52 Закону України “Про дорожній рух” та після слів “Контроль у сфері безпеки дорожнього руху здійснюється” доповнити словами “Президентом України”, а далі за текстом. Слід внести зміни також і в Закон України “Про автомобільний транспорт”. Зокрема, статтю 6 “Система органів державного регулювання та контролю” доповнити ще однією частиною такого змісту: “Президент України є гарантом забезпечення якісного та безпечного функціонування автомобільного транспорту”.

Окреме місце в державній системі контролю на автомобільному транспорті займає Верховна Рада України, наділена контрольними повноваженнями майже в усіх сферах суспільного життя (у тому числі й щодо забезпечення належного безаварійного функціонування автомобільного транспорту). Такі повноваження Верховна Рада України реалізує через форми парламентського контролю, до яких можна віднести: заслуховування на засіданні звітів членів Кабінету Міністрів України про діяльність у певній галузі державного управління; інтерпеляція, пов’язана часто з урядовими законопроектами, а також із з’ясуванням депутатами стану справ на конкретний період часу; розгляд Програми діяльності КМУ, інформації його членів та керівників центральних органів виконавчої влади на засіданнях Верховної Ради України про стан розвитку певної сфери управління.

Серед органів державного контролю на автомобільному транспорті важливе місце займають органи виконавчої влади, які за масштабами своєї діяльності поділяються на вищі, центральні та місцеві [6]. Кабінет Міністрів України як вищий орган виконавчої влади загальної компетенції контролює діяльність міністерств за додержанням ними норм чинного законодавства. Відповідно до Закону України “Про дорожній рух” до компетенції Кабінету Міністрів України належить контроль за виконанням державних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки, а також контроль за виконанням законодавства про дорожній рух (ст. 4).

Законом України “Про Національну поліцію” та Положенням про Національну поліцію були визначені основні повноваження та завдання поліції у досліджуваній сфері. Зокрема, згідно з ч. 1 ст. 23 Закону та п. 3 Положення поліція, відповідно до покладених на неї завдань: 1) здійснює превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню правопорушень (у т.ч. у сфері ЗБДР); 2) виявляє причини та умови, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень (у т.ч. у сфері ЗБДР), вживає у межах своєї компетенції заходів для їх усунення; 3) вживає заходів з метою виявлення адміністративних правопорушень (у т.ч. у сфері ЗБДР), припиняє виявлені адміністративні правопорушення; вживає заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров’ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення адміністративного правопорушення (у т.ч. у сфері ЗБДР); здійснює своєчасне реагування на заяви та повідомлення про адміністративні правопорушення або події (у т.ч. у сфері ЗБДР); у випадках, визначених законом, здійснює провадження у справах про адміністративні правопорушення (у т.ч. у сфері ЗБДР),

приймає рішення про застосування адміністративних стягнень та забезпечує їх виконання; доставляє у випадках і порядку, визначених законом, осіб, які вчинили адміністративне правопорушення (у т.ч. у сфері ЗБДР); регулює дорожній рух та здійснює контроль за дотриманням Правил дорожнього руху (ПДР) його учасниками та за правомірністю експлуатації транспортних засобів (ТЗ) на вулично-дорожній мережі; видає відповідно до закону дозволу на рух окремих категорій транспортних засобів; у випадках, визначених законом, видає та погоджує дозвільні документи у сфері БДР тощо.

Зауважимо, що до набрання чинності Закону України “Про Національну поліцію” завдання щодо ЗБДР було покладено на міліцію, згідно зі ст. 2 Закону України “Про міліцію”, а центральне місце у сфері ЗБДР посідало безпосередньо МВС України, у складі якого функціонував спеціально призначений для цього орган – Державна автомобільна інспекція (ДАІ). Згодом сучасні тенденції розвитку суспільних відносин в Україні призвели до проведення стратегічної реформи системи МВС України, результатами якої стало створення НПУ. Внаслідок цього, з 7 листопада 2015 р. втратив чинність Закон України “Про міліцію”, були ліквідовані структурні підрозділи ОВС та створені нові підрозділи НПУ. Так, ст. 13 Закону України “Про Національну поліцію” була визначена система поліції, у складі якої функціонує, зокрема, патрульна поліція. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 16.09.2015 № 730, було утворено Департамент патрульної поліції як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції. Крім того, наказом НПУ від 06.11.2015 № 1 була затверджена структура НПУ, до складу якої увійшов, зокрема, Департамент патрульної поліції як міжрегіональний територіальний орган, який фактично замінив підрозділи патрульної служби міліції й ДАІ та став одним із головних органів, на який покладається завдання по ЗБДР в Україні.

Так, згідно з Положенням про Департамент патрульної поліції, затвердженим наказом НПУ від 06.11.2015 № 73 (у редакції наказу НПУ від 31.10.2016 № 1114), одним з основних його завдань є безпосередньо ЗБДР, а до функцій відноситься, зокрема: 1) здійснення превентивної та профілактичної діяльності, спрямованої на запобігання вчиненню правопорушень (у т.ч. у сфері ЗБДР); 2) виявлення причин та умов, що сприяють учиненню адміністративних правопорушень (у т.ч. у сфері ЗБДР) та вжиття, у межах компетенції, заходів щодо їх усунення; 3) у випадках, передбачених законом, здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення (у т.ч. у сфері ЗБДР), прийняття рішень про застосування адміністративних стягнень та забезпечення їх виконання; 4) регулювання дорожнім рухом та здійснення контролю за дотриманням ПДР його учасниками та за правомірністю експлуатації ТЗ на вулично-дорожній мережі; 5) видача відповідно до закону дозволів на рух окремих категорій ТЗ; у випадках, передбачених законом; 6) видача відповідно до закону дозволів на рух окремих категорій ТЗ; у випадках, визначених законом, видача та погодження дозвільних документів у сфері БДР; 7) вжиття заходів для надання невідкладної, зокрема домедичної допомоги особам, які постраждали внаслідок кримінальних чи адміністративних правопорушень (у т.ч. у сфері ЗБДР), нещасних випадків, а також особам, які опинилися в ситуації, небезпечній для їх життя чи здоров'я

(наприклад, ДТП); 8) організація, забезпечення та контроль діяльності підрозділів Департаменту та поліцейських патрульної поліції (наприклад, дорожньої поліції); 9) розроблення проектів нормативно-правових актів з питань діяльності патрульної поліції (у т.ч. у сфері ЗБДР); 10) вжиття організаційних та практичних заходів для підвищення рівня БДР; 11) виявлення та припинення фактів порушень БДР, а також виявлення причин і умов, що сприяють їх вчиненню; 12) організація контролю за додержанням законів, інших нормативних актів з питань БДР; 13) надання в межах своєї компетенції посадовим і службовим особам та громадянам обов'язкові для виконання приписи про усунення порушень законодавства, у т.ч. правил, норм та стандартів, що стосуються ЗБДР, а у разі невиконання таких приписів – притягує винних осіб до передбаченої законодавством відповідальності; 14) забезпечення регулювання дорожнього руху та вжиття заходів щодо вдосконалення цього напрямку роботи, у т.ч. з урахуванням позитивного досвіду іноземних держав; 15) інформування в порядку та у спосіб, які передбачені законом, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також громадськості про здійснення державної політики у сфері ЗБДР; 16) забезпечення своєчасного реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення (у т.ч. у сфері ЗБДР) або події (наприклад, ДТП) тощо.

На підставі зазначеного вище можна зробити висновок, що НПУ посідає ключове місце у цій сфері, оскільки має завдання виконавчого характеру, реалізація яких безпосередньо визначає успішність публічного адміністрування у сфері ЗБДР. Посідаючи особливе місце у цій сфері, НПУ водночас відіграє в ній важливу роль, оскільки має повноваження щодо участі у нормотворчій роботі, у розробці нормативних актів не тільки локального, а й загальнодержавного характеру. Зокрема, у розробці проектів законів та інших нормативних актів і документів, у т.ч. й правил, норм і стандартів, державних і регіональних програм ЗБДР і його учасників, узагальненні практики застосування законодавства з питань ЗБДР, розробленні і внесенні керівництву пропозицій щодо його удосконалення тощо.

Центральним органом виконавчої влади, покликаним здійснювати державне регулювання та контроль діяльності автомобільного транспорту, є Міністерство інфраструктури України.

Певне місце серед органів державного контролю на автомобільному транспорті займають органи місцевого самоврядування. Згідно із Законом України “Про місцеве самоврядування в Україні” [10] їм надані широкі повноваження у транспортній сфері. Органи місцевого самоврядування формують мережу міських автобусних маршрутів загального користування і здійснюють контроль за виконанням транспортного законодавства на відповідній території. Слід зауважити, що певні контрольні функції у досліджуваній сфері також мають координаційні ради з питань безпеки дорожнього руху.

Водночас, як не прикро констатувати, реальних результатів у справі забезпечення безпеки руху на автомобільному транспорті більшість координаційних рад (зокрема й при Кабінеті Міністрів України) не дали, адже вони не працюють і створені фактично на папері.

У підручнику “Адміністративне право України” (за редакцією В.Б. Авер'янова) автори справедливо пропонують органи державного контролю та нагляду на

транспорті розмежовувати за ознакою підпорядкованості Мінінфраструктури України. Зокрема, до першої групи вони відносять власне Мінінфраструктури та підпорядковані йому органи – Укравтотранс, його територіальні органи (авто-транспортні управління, підпорядковані Укравтотрансу), а також служба міжнародних автомобільних перевезень та Укравтодор і Головна державна інспекція на автомобільному транспорті. До першої групи органів державного контролю на автомобільному транспорті автори підручника відносять також інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування, які, на нашу думку, в частині підпорядкування не стосуються Мінтрансзв'язку.

Таким чином, враховуючи викладене, можна стверджувати, що система органів державного контролю на автомобільному транспорті в Україні за функціональною спрямованістю складається з органів загальної, спеціальної та спеціалізованої компетенції. Загальний контроль здійснюють практично всі органи управління, адже функція контролю притаманна будь-якій управлінській діяльності і є невід'ємною її частиною. Це Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Рада міністрів АРК, Мінінфраструктури України, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування, координаційні ради з питань безпеки дорожнього руху при Кабінеті Міністрів України, Раді міністрів АРК, обласних, Київській і Севастопольській міських та районних державних адміністраціях.

Отже, проведений аналіз чинного законодавства свідчить про те, що чітко визначеної системи контролюючих органів на автомобільному транспорті в Україні на сьогодні нема, як і немає серед науковців і практиків єдиної думки щодо цієї системи.

На наше переконання, при побудові організаційно-правової моделі системи контролюючих органів на автомобільному транспорті можливі різні підходи з вирішення цих питань, що дозволяє використати відповідні конструкції системи державного контролю. Одним із найважливіших підходів може бути створення самостійної системи контрольних органів України на автомобільному транспорті, підпорядкованих одному органу, що має наявну чітку організаційну структуру. Однак для цього слід знайти місце цих органів у механізмі державної влади та співвідношення їх з органами законодавчої, виконавчої та судової влади. Окрім цього, потребує перегляду місце і роль уже діючих органів державного контролю на автомобільному транспорті. У зв'язку з цим вважаємо за доцільне створення єдиного державного координаційно-контрольного органу, який має взяти на себе повноваження щодо координації діяльності численного кола суб'єктів контролю та визначення напрямів державної політики на автомобільному транспорті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 11.10.2019).
2. *Развадовський В.Й.* Державне регулювання транспортної системи України (адміністративно-правові проблеми та шляхи їх розв'язання): дис. ... д-ра юрид. наук. Харків. 508 с.
3. Про Національну поліцію України: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. Відомості Верховної Ради. 2015. № 40–41. Ст. 379.
4. Про затвердження Положення про Національну поліцію: постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF> (дата звернення: 11.10.2019).

5. Про міліцію: Закон України від 20.12.1990 № 565-XII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/565-12> (дата звернення: 11.10.2019).

6. Про утворення територіальних органів Національної поліції та ліквідацію територіальних органів Міністерства внутрішніх справ: постанова Кабінету Міністрів України від 16.09.2015 № 730. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/730-2015-%D0%BF/page> (дата звернення: 11.10.2019).

7. Про затвердження структури Національної поліції України: наказ Національної поліції України від 06.11.2015 № 1. URL: npu.gov.ua (дата звернення: 11.10.2019).

8. Положення про Департамент патрульної поліції: наказ Національної поліції України від 06.11.2015 № 73 (у редакції наказу НПУ від 31.10.2016 № 1114). URL: http://patrol.police.gov.ua/wp-content/uploads/2016/03/Polozhennya_DPP_zi_zminamy_vid_31_10_16.pdf. (дата звернення: 11.10.2019).

REFERENCES

1. Konstytutsiia Ukrainy. “Constitution of Ukraine”: Law of Ukraine of June 28, 1996 No. 254k / 96-VR. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>. (date of application: 11.10.2019) [in Ukrainian].

2. *Razvadovskyi V.Y.* Derzhavne rehuliuвання transportnoi systemy Ukrainy (administrativno-pravovi problemy ta shliakhy yikh rozviazannia). “State regulation of the transport system of Ukraine (administrative-legal problems and ways of their solution)”: diss. Dr. Jurd. Sciences. Kharkiv. 508 p. [in Ukrainian].

3. Pro Natsionalnu politsiiu. “On the National Police of Ukraine”: Law of Ukraine dated 02.07.2015 No. 580-VIII. Information of the Verkhovna Rada. 2015. No. 40–41. Art. 379 [in Ukrainian].

4. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Natsionalnu politsiiu. “On Approval of the Regulation on the National Police”: Resolution No. 877 of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 28.10.2015. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF>. (date of application: 11.10.2019) [in Ukrainian].

5. Pro militsiiu. “On Militsia Law of Ukraine dated 20.12.1990, № 565-XII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/565-12> (date of application: 11.10.2019) [in Ukrainian].

6. Pro utvorennia terytorialnykh orhaniv Natsionalnoi politsii ta likvidatsiiu terytorialnykh orhaniv Ministerstva vnutrishnikh sprav. “On Formation of Territorial Bodies of the National Police and Liquidation of Territorial Bodies of the Ministry of Internal Affairs”: Resolution No. 730 of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 16.09.2015. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/730-2015-%D0%BF/page> (date of application: 11.10.2019) [in Ukrainian].

7. Pro zatverdzhennia struktury Natsionalnoi politsii Ukrainy. “On approval of the structure of the National Police of Ukraine”: Order of the National Police of Ukraine from 06.11.2015 No. 1. URL: npu.gov.ua. (date of application: 11.10.2019) [in Ukrainian].

8. Polozhennia pro Departament patrolnoi politsii. “Regulations on the Patrol Police Department”: Order No. 73 of the National Police of Ukraine dated 06.11.2015 (as amended by the NPS Order No. 1114 of October 31, 2016). URL: http://patrol.police.gov.ua/wp-content/uploads/2016/03/Polozhennya_DPP_zi_zminamy_vid_31_10_16.pdf. (date of application: 11.10.2019) [in Ukrainian].

UDC 342.9

Prykhodko Vadym,

Postgraduate, Senior Researcher,

State Research Institute MIA Ukraine, Kyiv, Ukraine

ORCID ID 0000-0003-0452-6854

SUBJECTS OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL PREVENTION OF TRANSPORT ACCIDENTS IN UKRAINE

The article based on the analysis of current legislation of Ukraine, discusses current issues regarding the place and role of authorities of internal Affairs (particularly the police) to ensure road safety in the context of the present reform of the system of

© Prykhodko Vadym, 2019

DOI (Article): [https://doi.org/10.36486/np.2019.4\(46\).20](https://doi.org/10.36486/np.2019.4(46).20)

Issue 4(46) 2019

<http://naukaipravoohorona.com/>

the Ministry of internal Affairs of Ukraine. Traffic is one of the most characteristic and integral parts of the modern world. Processes traffic, the phenomena which accompany it, and their consequences, in particular, the losses incurred by the society from road traffic accidents (hereinafter – RTA), occupy an important place in public life and demand the attention of government and of society to this problem.

In Ukraine, as elsewhere in the world, the number of vehicles is growing steadily. As a consequence, significantly increased the intensity of movement on highways of the state, and that, in turn, has put before the society a range of new objectives aimed at creation of conditions of safe movement. Therefore, of particular importance in these conditions undoubtedly becomes the problem of ensuring road safety, which grew into one of the most acute social problems. To solve them, state authorities used different means of legal regulation of social relations, in particular the establishment of bodies (subjects) with relevant powers. Specifics tasks of these bodies, determines their special position and role in the sphere of ensuring road safety. Today in Ukraine the state control over road safety is a significant range of such authorities.

However, it should be noted that throughout the world the main task to ensure road safety, as a rule, vested in law enforcement authorities, namely directly to the police. Is no exception, and Ukraine, which, to date, the task performs State Automobile Inspection MIA of Ukraine. However, it should be noted that the interior Ministry is now a full-scale reform with the aim of creating a modern European law enforcement Agency. One of the key aspects of this reform is the establishment of the National police and deprivation of the State Automobile Inspection non-core functions, after the introduction of auto-commit violations in the sphere of road safety – creation of a single service in the cities on the basis of these divisions and subdivisions of patrol service.

It should be noted that in recent times has already made significant steps to introduce this reform, according to which established the National police and a new patrol service to replace State Automobile Inspection. It can be concluded that despite the fact that Ukraine now is a full-scale reform of the interior MIA of Ukraine, the elimination of State Automobile Inspection and cities on the basis of these divisions the uniform patrol service and traffic police ensuring road safety remains one of the most important tasks of the state, the implementation of which should remain in the competence of authorities of internal Affairs, which, in turn, confirms that the police is a great choice and plays an important role in ensuring road safety in Ukraine. One of the main tasks of today, in our opinion, is conformity to the Law of Ukraine “On the National police” all by-laws that today govern the activities of the State Automobile Inspection MIA of Ukraine.

Ключові слова: traffic accidents, subjects, prevention, administrative and legal prevention.

Отримано: 22.10.2019